

Dosarul nr. 2ra-585/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) G. Stratulat
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, A. Malîi, I. Muruianu

Î N C H E I E R E

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând cererea depusă de Radevici Anatolie, reprezentat de avocatul Caisîn Valentin privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de emitere a avizului consultativ cu privire la aplicarea și interpretarea unor norme de drept,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Radevici Anatolie împotriva Societății pe Acțiuni ”MAIB Leasing”, intervenienți accesorii Duduș Ion și Duduș Maia cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a ț ă :

La 17 octombrie 2018, Radevici Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA ”MAIB Leasing” cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Radevici Anatolie a menționat că la 21 septembrie 2008, în temeiul contractului de împrumut a transmis lui Duduș Ion și Duduș Maia suma de 5 400 euro, termenul de restituire fiind 01 decembrie 2008.

Deoarece în termenul indicat, datoria nu a fost restituită, s-a adresat în instanța de judecată împotriva lui Duduș Ion și Duduș Maia cu cerere privind restituirea datoriei.

Astfel, în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2014, a fost emis Titlul executoriu privind încasarea de la Duduș Ion și Duduș Maia în beneficiul său a sumei de 5 400 euro cu titlu de datorie, suma de 5 400 euro cu titlu de penalitate, suma de 63 179,45 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 11 225 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 659 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 6 430 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae din 07 noiembrie 2014, a fost primit spre executare documentul executoriu eliberat de Curtea de Apel Chișinău la 17 iulie 2014, iar în urma măsurilor întreprinse,

executorul a stabilit că bunurile proprietate a debitorului Duduș Ion nu constituie valoarea suficientă pentru acoperirea datoriei.

Ulterior, a aflat despre faptul că Duduș Ion a încheiat un contract de leasing cu SA "MAIB Leasing" în privința automobilului de model "BMW X5", anul fabricării 2007.

Prin încheierea executorului judecătoresc din 28 ianuarie 2015, a fost aplicat sechestrul asupra creanțelor și altor drepturi patrimoniale ale debitorului, fiind interzis de a fi înstrăinat obiectul contractului de leasing - automobilul de model "BMW X5", însă SA "MAIB Leasing" a ignorat interdicția executorului judecătoresc și la 27 mai 2016, automobilul evaluat la suma de 8 176 de euro, valoarea căruia putea recupera datoria pretinsă, a fost înstrăinat unei persoane terțe.

Reclamantul a invocat că SA "MAIB Leasing" a ignorat sechestrul aplicat asupra creanțelor și drepturilor patrimoniale ale debitorului Duduș Ion, astfel fiind lipsit de posibilitatea reală de a executa Titlul executoriu și prin urmare este îndreptățit de a solicita încasarea sumei datorate de către debitorul Duduș Ion de la compania de leasing.

Radevici Anatolie a solicitat încasarea de la SA "MAIB Leasing" a sumei de 10 800 euro și suma de 81 493,55 de lei, ce urma a fi încasată de la debitorul Duduș Ion.

De asemenea, a solicitat încasarea de la SA "MAIB Leasing" a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 8 717,44 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Radevici Anatolie.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Radevici Anatolie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2020.

La 12 noiembrie 2020, Radevici Anatolie, reprezentat de avocatul Caisîn Valentin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Totodată, a depus cerere, prin care a solicitat Plenului Curții Supreme de Justiție emiterea unui aviz consultativ.

În motivarea cererii a invocat că instanța de fond și cea de apel, precum și executorii judecătorești în mod diferit aplică normele de drept material și procedural privind executarea hotărârii judecătorești definitive și executorie.

La caz, a specificat că art. 23 alin. (2) din Codul de executare prevede că, în cazul când persoanele care nu sunt părți în procedura de executare nu îndeplinesc prevederile art.63 alin.(1), art.92, 98, 99 din prezentul cod sau în cazul când aceste persoane furnizează informații eronate, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, creditorul poate pretinde încasarea de la acestea a sumei ce urma a fi încasată de la debitor, dar nu a fost încasată din vina lor, precum și reparația prejudiciilor cauzate.

Deci, a invocat că deoarece SA "MAIB Leasing" a încălcat interdicția și sechestrul aplicat de executorul judecătoresc prin încheierea din 28 ianuarie 2015,

în temeiul art. 23 alin. (2) din Codul de executare, a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei ce urma a fi încasată de la debitorul Duduș Ion.

Însă, la examinarea cauzei, instanțele de judecată au ajuns la concluzia că neexecutarea măsurilor de asigurare dispuse de executorul judecătoresc este legală și temeiuri pentru aplicarea art. 23 alin. (2) din Codul de executare, nu sunt.

Astfel, Radevici Anatolie a solicitat Plenului Curții Supreme de Justiție emiterea unui aviz consultativ privind aplicarea corectă a prevederilor art. 3 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (2), art. 7 alin. (1) lit. a), f), l) și m), art. 35, art. 36 alin. (2), art. 37 alin. (2) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și prevederile art. 1, 2, 7 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (1) și (2), art. 9, art. 21 alin. (1), art. 22 alin. (1) lit. l), n), g), r), s), ș), t) și v), art. 23 alin. (2), art. 63 alin. (1) lit. a), b), c) și d), alin. (2) și (6), art. 66 alin. (1) și (2), art. 74, art. 92, art. 98, art. 99 din Codul de executare, în coroborare cu art. 284 alin. (1) și (2), art. 285 alin. (1), art. 288 alin. (1) și (5) din Codul civil (în vigoare la data examinării litigiului).

La fel, a solicitat Plenului Curții Supreme de Justiție emiterea unui aviz consultativ referitor la faptul dacă încheierea executorului judecătoresc privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării hotărârii judecătorești valabilă, necontestată, emisă în conformitate cu normele de drept invocate, este obligatorie pentru executarea necondiționată pentru alte persoane, precum și dacă încheierea executorului judecătoresc emisă în conformitate cu art. 63 alin. (1), art. 92, art. 98 și art. 98 din Codul de executare, este aplicabilă și executorie în cazul când bunurile debitorului se află la alte persoane în baza unui contract de leasing pentru dobândirea obiectului leasingului în viitor.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de emitere a avizului consultativ referitor la neexecutarea încheierilor executorului judecătoresc prin care au fost aplicate măsuri de asigurare prin interdicții și aplicarea sechestrului, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 12² alin. (1¹) și (1²) din Codul de procedură civilă, dacă în procesul judecării cauzei într-o instanță de judecată se atestă dificultăți la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural, instanța de judecată solicită Plenului Curții Supreme de Justiție, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii. Avizul consultativ se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Solicitarea avizului consultativ trebuie să se refere la dificultăți de aplicare corectă a normei de drept susceptibile de interpretări diferite. Solicitarea avizului consultativ nu va conține formularea unei simple întrebări cu privire la aplicarea unui text de lege.

Obiectul solicitării îl constituie o veritabilă problemă de drept dacă întrunește următoarele condiții: solicitarea este formulată în legătură cu existența unei cauze aflate în curs de examinare în instanța de judecată; lămurirea problemei de drept este determinantă pentru soluționarea în fond a cauzei în care a fost ridicată.

Din prevederile normei de drept supra citate rezultă că avizul consultativ se emite, doar în cazul dificultăților de aplicare corectă a normelor de drept material sau procedural unei anumite spețe.

La caz, Radevici Anatolie a solicitat sesizarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ cu privire la aplicarea prevederilor art. 3 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (2), art. 7 alin. (1) lit. a), f), l) și m), art. 35, art. 36 alin. (2), art. 37 alin. (2) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și prevederile art. 1, 2, 7 alin. (1) și (2), art. 8 alin. (1) și (2), art. 9, art. 21 alin. (1), art. 22 alin. (1) lit. l), n), g), r), s), ș), t) și v), art. 23 alin./ (2), art. 63 alin. (1) lit. a), b), c) și d), alin. (2) și (6), art. 66 alin. (1) și (2), art. 74, art. 92, art. 98, art. 99 din Codul de executare, în coroborare cu art. 284 alin. (1) și (2), art. 285 alin. (1), art. 288 alin. (1) și (5) din Codul civil (în vigoare la data examinării litigiului).

Raportând prevederile normelor enunțate speței, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de judecată solicită Plenului emiterea unui aviz consultativ doar în cazul în care întâmpină dificultăți la aplicarea legii materiale ori procesuale.

La caz, nu sunt prezente careva dificultăți la aplicarea unor prevederi din Codul de executare în ceea ce vizează neexecutarea încheierilor executorului judecătoresc privind aplicarea măsurilor de asigurare prin interdicții și aplicarea sechestrului.

Ca urmare, nu se atestă necesitatea sesizării Plenului Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ, prin ce se impune respingerea cererii depusă de Radevici Anatolie, reprezentat de avocatul Caisîn Valentin cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ.

În conformitate cu art. 12² alin. (3) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge cererea depusă de Radevici Anatolie, reprezentat de avocatul Caisîn Valentin privind solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de emiteri a avizului consultativ cu privire la aplicarea și interpretarea unor norme de drept.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari

Dosarul nr. 2ra-585/21

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) G. Stratulat
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, A. Malîi, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Caisîn Valentin în interesele lui Radevici Anatolie și de către Radevici Anatolie în interes propriu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Radevici Anatolie împotriva Societății pe Acțiuni "MAIB Leasing", intervenienți accesorii Duduș Ion și Duduș Maia cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2020, prin care s-a respins apelul declarat de Radevici Anatolie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2020,

c o n s t a ț ă :

La 17 octombrie 2018, Radevici Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA "MAIB Leasing" cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Radevici Anatolie a menționat că la 21 septembrie 2008, în temeiul contractului de împrumut a transmis lui Duduș Ion și Duduș Maia suma de 5 400 euro, termenul de restituire fiind 01 decembrie 2008.

Deoarece în termenul indicat, datoria nu a fost restituită, s-a adresat în instanța de judecată împotriva lui Duduș Ion și Duduș Maia cu cerere privind restituirea datoriei.

Astfel, în temeiul deciziei Curtii de Apel Chișinău din 17 iulie 2014, a fost emis Titlul executoriu privind încasarea de la Duduș Ion și Duduș Maia în beneficiul său a sumei de 5 400 euro cu titlu de datorie, suma de 5 400 euro cu titlu de penalitate, suma de 63 179,45 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 11 225 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 659 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 6 430 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin încheierea executorului judecătoresc Nicolaescu Nicolae din 07 noiembrie 2014, a fost primit spre executare documentul executoriu eliberat de Curtea de Apel Chișinău la 17 iulie 2014, iar în urma măsurilor întreprinse, executorul a stabilit că bunurile proprietate a debitorului Duduș Ion nu constituie valoarea suficientă pentru acoperirea datoriei.

Ulterior, a aflat despre faptul că Duduș Ion a încheiat un contract de leasing cu SA "MAIB Leasing" în privința automobilului de model "BMW X5", anul fabricării 2007.

Prin încheierea executorului judecătoresc din 28 ianuarie 2015, a fost aplicat sechestrul asupra creanțelor și altor drepturi patrimoniale ale debitorului, fiind interzis de a fi înstrăinat obiectul contractului de leasing - automobilul de model "BMW X5", însă SA "MAIB Leasing" a ignorat interdicția executorului judecătoresc și la 27 mai 2016, automobilul evaluat la suma de 8 176 de euro, valoarea căruia putea recupera datoria pretinsă, a fost înstrăinat unei persoane terțe.

Reclamantul a invocat că SA "MAIB Leasing" a ignorat sechestrul aplicat asupra creanțelor și drepturilor patrimoniale ale debitorului Duduș Ion, astfel fiind lipsit de posibilitatea reală de a executa Titlul executoriu și prin urmare este îndreptățit de a solicita încasarea sumei datorate de către debitorul Duduș Ion de la compania de leasing.

Radevici Anatolie a solicitat încasarea de la SA "MAIB Leasing" a sumei de 10 800 euro și suma de 81 493,55 de lei, ce urma a fi încasată de la debitorul Duduș Ion.

De asemenea, a solicitat încasarea de la SA "MAIB Leasing" a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 8 717,44 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Radevici Anatolie.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 17 iulie 2014, Curtea de Apel Chișinău a eliberat titlul executoriu privind încasarea de la Duduș Maia și Duduș Ion în beneficiul lui Radevici Anatolie a sumei de 5400 euro cu titlu de datorie, 5400 euro cu titlu de penalitate și suma de 81 493,55 lei cu titlu de cheltuielile de judecată.

În temeiul titlului executoriu menționat, la 07 noiembrie 2014, executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae, a intentat procedura de executare.

De asemenea, instanța de fond a reținut că la 25 aprilie 2014, între SA "MAIB-Leasing" și Duduș Ion a fost semnat contractul de leasing, obiectul căruia a constituit autoturismul de model "BMW X5", la prețul de 8 176,03 euro.

Prin încheierea executorului judecătoresc din 28 ianuarie 2015 privind asigurarea executării, s-a dispus; aplicarea sechestrului asupra creanțelor și altor drepturi patrimoniale ale lui Duduș Ion, ce derivă din contractul de leasing încheiat cu SA "MAIB-Leasing", unde obiectul leasingului îl constituie autoturismul de model "BMW X5", anul producerii 2007, precum și interzicerea SA "MAIB-Leasing" de a înstrăina obiectul leasingului altei persoane, la solicitarea utilizatorului; solicitarea SA "MAIB-Leasing", ca în caz de reziliere a contractului de leasing încheiat pe motivul nerespectării condițiilor contractuale de către

utilizatorul/locatarul, ca înstrăinare a obiectului leasingului altor persoane că fie făcută cu înștiințarea prealabilă a executorului judecătoresc, iar suma ce depășește creanța finanțatorului să fie vărsată la contul executorului; solicitarea de la SA "MAIB-Leasing", de a prezenta calculul sumelor ce urmează a fi achitate și datoriilor la contractul de leasing, precum și copia contractului de leasing; interzicerea lui Duduș Ion de înstrăinare a drepturilor/creanțelor sale contractuale, asupra obiectului leasingului, altor persoane, fără de acordul executorului judecătoresc.

Totodată, prima instanță a stabilit că termenul contractului de leasing semnat între SA "MAIB-Leasing" și Duduș Ion expira la 30 martie 2016, dată la care Duduș Ion urma să efectueze ultima achitare, iar conform prevederilor contractuale, dreptul de proprietate asupra obiectului contractului - autoturismul de model "BMW X5", aparține SA "MAIB-Leasing", care are calitatea de locator în raport cu Duduș Ion.

Astfel, contractul de leasing din 25 aprilie 2014, a generat creanțe și drepturi pecuniare pentru Duduș Ion, doar în condițiile în care acesta achita toate sumele prevăzute de contractul menționat în termen de până la 30 martie 2016, iar în cazul neachitării în termen a sumelor contractuale, contractul poate fi reziliat unilateral la inițiativa locatorului, fapt care îl lipsește de dreptul de folosință asupra obiectului contractului și de perspective în care acesta era în posibilitatea obținerii în viitor a dreptului de proprietate.

Însă, la 30 martie 2016, Duduș Ion a înregistrat datorii restante de peste 20% din valoarea de intrare a bunului, fapt care a generat rezilierea contractului și înstrăinarea bunului unei terțe persoane, care a achitat valoarea rămasă a bunului și celelalte datorii acumulate pe contractul de leasing menționat.

În acest sens, apreciind contractul de leasing din 25 aprilie 2014 în raport cu măsurile aplicate de executorul judecătoresc Nicolaescu Nicolae prin încheierea din 28 ianuarie 2015, instanța de judecată a reținut că, eficiența măsurilor aplicate de executor în ceea ce ține de aplicarea sechestrului asupra creanțelor și altor drepturi patrimoniale ale lui Duduș Ion, ce derivă din contractul de leasing încheiat cu SA "MAIB-Leasing" și interzicerea ultimei de a înstrăina obiectul contractului de leasing altei persoane, acestea urmau a fi eficiente în cazul în care locatarul dobânda dreptul de proprietate asupra obiectului contractului, generând astfel drepturi patrimoniale care puteau fi urmărite de executorul judecătoresc.

Or, la caz, din contractul de leasing nu au derivat careva drepturi patrimoniale pentru locator, iar cu referire la celelalte măsuri aplicate de executorul judecătoresc, acestea nu sunt în corelații cu executarea efectivă a documentului executoriu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2020, s-a respins apelul declarat de Radevici Anatolie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2020.

La 26 ianuarie 2021, avocatul Caisîn Valentin a declarat în interesele lui Radevici Anatolie recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel apreciind obiectul litigiului, eronat s-a axat numai pe bunul imobil – automobilul de model ”BMW X5”, or nu numai acesta a constituit obiectul contractului de leasing, dar și alte bunuri, cum ar fi mijloacele bănești sub forma plăților de leasing lunare, creanțele pecuniare a locatarului/debitorului Duduș Ion.

Astfel, SA ”MAIB-Leasing” a acționat în interesul debitorului și nu a executat încheierea executorului judecătoresc prin care s-a dispus aplicarea sechestrului și a interdicțiilor asupra creanțelor și altor drepturi patrimoniale ale lui Duduș Ion, ce derivă din contractul de leasing încheiat cu SA ”MAIB-Leasing”.

Prin urmare, recurentul a specificat că dreptul său la executarea efectivă a titlului executoriu a fost încălcat de către SA ”MAIB-Leasing” prin înstrăinarea automobilului de model ”BMW X5”, iar în consecință din lipsa altor bunuri ce puteau fi urmărite pentru executarea hotărârii judecătorești, titlul executoriu a fost restituit fără executare.

La 09 martie 2021, Radevici Anatolie a declarat în interes propriu recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Radevici Anatolie, în motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

La 04 martie și respectiv 10 martie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursurilor, fiind recepționate de către SA ”MAIB-Leasing” la 12 martie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 219), iar plicul expediat lui Duduș Ion și Duduș Maia, a fost restituit în adresa instanței de recurs cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 220-221).

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 noiembrie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate a instanței de apel, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 26 ianuarie 2021 de către avocatul Caisîn Valentin în interesele lui Radevici Anatolie și la 09 martie 2021 de către Radevici Anatolie în interes propriu, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de avocatul Caisîn Valentin în interesele lui Radevici Anatolie și de către Radevici Anatolie în interes propriu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de avocatul Caisîn Valentin în interesele lui Radevici Anatolie și de către Radevici Anatolie în interes propriu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari